

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/57294 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 31 mei 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 oktober 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 mei 2007, verzonden op 7 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

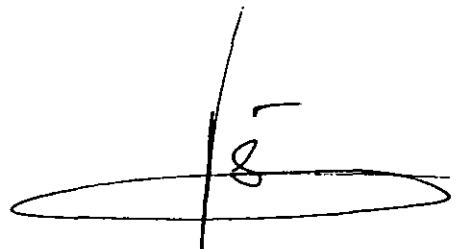
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 augustus 2007

210.

Verzonden: 15 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHEIDT

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/57294

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. K.J. Meijer, advocaat te Sint-Annaparochie,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor
de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. M.P. Gaal - de Groot, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 12 mei 2003 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning
asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 24 oktober 2006,
verzonden op 26 oktober 2006, afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepschrift van 22 november 2006 heeft eiser hiertegen op nader aan te
voeren gronden beroep ingesteld. Bij brief van 14 december 2006 zijn de gronden van het
beroep ingediend.

1.3. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 29 maart 2007. Eiser is aldaar niet
in persoon verschenen. Voor eiser is verschenen zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich
doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft eerder, te weten op 9 november 1996, aanvragen ingediend om toelating als vluchteling en om verlening van een vergunning tot verblijf. Bij beschikking van 2 december 1996 zijn deze aanvragen niet ingewilligd. Bij dezelfde beschikking is eiser in het bezit gesteld van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf. Het tegen voormelde beschikking ingediende bezwaarschrift is bij beschikking van 12 februari 1997 ongegrond verklaard. Het tegen deze beschikking ingestelde beroep heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, bij uitspraak van 18 maart 1999 (Awb 97/2743) ongegrond verklaard. Daarmee heeft - nu tegen de uitspraak van 18 maart 1999 geen rechtsmiddel open stond - de beschikking van 12 februari 1997 formele rechtskracht gekregen.

Bij beschikking van 27 april 1999 is de aan eiser verleende voorwaardelijke vergunning tot verblijf ingetrokken. Het daartegen ingediende bezwaarschrift is door verweerder bij beschikking van 26 januari 2000 ongegrond verklaard. Het tegen deze beschikking ingestelde beroep is door deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, bij uitspraak van 15 augustus 2001 (Awb 00/1371) ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak stond geen rechtsmiddel open, zodat de beschikking van 26 januari 2000 in rechte vaststaat. Vervolgens heeft eiser op 12 mei 2003 wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij beschikking van 24 oktober 2006 is afgewezen. Laatstgemelde beschikking ligt thans ter beoordeling voor.

2.2. Eiser heeft aan zijn, thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvraag van 12 mei 2003 in het gehoor van 12 mei 2003 ten grondslag gelegd dat hij geen nieuwe feiten en/of omstandigheden heeft. Hij heeft alleen een nieuwe aanvraag ingediend vanwege het nieuwe beleid voor Irak. Indien hij terug zou moeten keren naar Irak, zou hij wederom problemen met een familie in krijgen. Voorts heeft hij verklaard nooit problemen te hebben gehad met de Iraakse autoriteiten. Tijdens het gehoor van 29 maart 2006 heeft eiser verklaard dat het door hem naar aanleiding van zijn aanvraag van 9 november 1996 naar voren gebrachte asielrelaas nog immer geldt. In dit kader heeft hij aangegeven dat hij geen nieuwe informatie heeft en dat er verder ook niets is gebeurd.

2.3. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb), afgewezen, onder verwijzing naar de beschikking van 12 februari 1997. Daarbij is onder verwijzing naar de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 18 maart 1999 overwogen dat eiser aan de aanvraag van 12 mei 2003 geen nieuwe feiten of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb ten grondslag heeft gelegd.

2.4. Eiser stelt zich op het standpunt dat de problemen waarvoor hij destijds is gevlucht nog altijd aanwezig zijn. In dit kader stelt eiser dat er ook nu nog bedreigingen jegens hem worden geuit door de familie. Die familie houdt eiser verantwoordelijk voor de dood van omdat eiser destijds heeft aangegeven bij de Peshmerga. Nadat eiser had aangegeven, zijn er doodsb bedreigingen aan het adres van eiser geuit, waarvan eiser aangifte heeft gedaan bij de Koerdische veiligheidsdienst in De Koerdische autoriteiten zijn echter niet in staat of bereid eiser bescherming te bieden, zodat eiser bij (gedwongen) terugkeer vreest door de familie van te worden gedood. Eiser loopt dan ook een reëel risico op een behandeling zoals bedoeld in artikel 3 van het Verdrag tot

bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) dan wel het Anti-folterverdrag. Eiser meent dat hij genoegzaam heeft aangetoond dat hij gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zodat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, aanhef en onder a en b, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

Beoordeling van het verzoek

2.5. Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van 18 maart 1999 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, in rechte is komen vast te staan dat eiser niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat eiser bij uitzetting naar Irak geen reëel risico loopt op een behandeling zoals bedoeld in artikel 3 EVRM en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding nopen. De aanvraag van 12 mei 2003, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000. Ingevolge voormeld artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt onder 'herhaalde aanvraag' verstaan: een aanvraag, die op grond van artikel 4:6, tweede lid, Awb kan worden afgewezen.

2.6. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

2.7. Ter beoordeling aan de rechtbank staat, gelet op de vaste lijn in de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), slechts of eiser ter onderbouwing van zijn aanvraag van 12 mei 2003 nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht die voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn om terug te komen op de reeds onaantastbare beschikking van 12 februari 1997. De ABRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.8. De rechtbank overweegt als volgt. De door eiser aan zijn huidige aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden zijn door hem reeds tijdens de eerdere asielprocedure naar voren gebracht. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, heeft bij uitspraak van 18 maart 1999 (Awb 00/1371) reeds over de door eiser aan zijn huidige aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden geoordeeld. Voorts heeft eiser zelf naar aanleiding van zijn herhaalde aanvraag meerdere malen verklaard geen nieuwe feiten en omstandigheden naar voren te kunnen brengen. De rechtbank stelt dan ook vast dat eiser geen nieuwe feiten en/of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb aan zijn aanvraag van 12 mei 2003 ten grondslag heeft gelegd.

2.9. Uit het voorgaande volgt dat verweerder op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb eisers aanvraag heeft afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

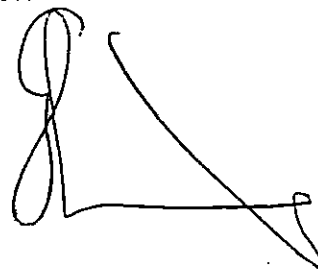
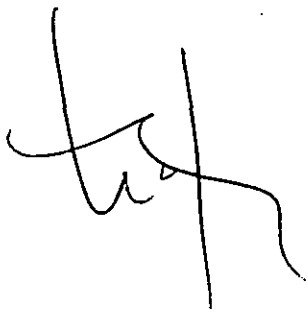
2.10. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. G. Laman, rechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H.M. Eleveld als griffier op 31 mei 2007.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op:

07 JUN 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 5 JUL 2007	
ZAAKNR.	04583 PH
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

ADVOCATENKANTOOR
MEIJER

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

*Per fax ontv:
4-7-07/*

ADVOCaat & PROCUREUR
mr. K. J. Meijer

BEZOEKADRES
Van Harenstraat 3
9076 BS St. Annaparochie

CORRESPONDENTIEADRES
Postbus 10
9076 ZN St. Annaparochie
T (0518) 40 21 86
F (0518) 40 29 76

Sint Annaparochie, 4 juli 2007

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geachte heer/mevrouw,

Namens _____ geboren op _____ en van Iraakse nationaliteit,
thans verblijvende te _____ te dezer zake woonplaats kie-
zende te Sint Annaparochie aan de Van Harenstraat 3 (9076 BS) ten kantore van advocaat mr.
K.J. Meijer, die te dezer zake door _____ voornoemd tot bepaaldelijk gevolmachtigde is
aangesteld en als zodanig optreedt om namens _____ voornoemd hoger beroep in te
stellen, deel ik u hierbij mee dat ik heden, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door
voornoemd,

HOGER BEROEP instel tegen de uitspraak d.d. 21 mei 2007, aan zijn bepaaldelijk gevol-
machtigde per post verzonden op 7 juni 2007, van de vreemdelingenkamer van de Rechtbank
's-Gravenhage, zittinghoudende te Groningen met registratienummer Awb 06/57294, waarbij
het namens appellant ingediende beroepschrift d.d. 22 november 2006, gericht tegen de be-
schikking van verweerder d.d. 24 oktober 2006, -waarbij de door appellant ingediende aan-
vraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd d.d. 12 mei 2003 is
afgewezen, ongegrond is verklaard, (zie bijlage).

Grief I

In strijd met het recht danwel het motiverings- en/of zorgvuldigheidbeginsel heeft de recht-
bank Groningen in haar uitspraak, r.o. 2.7, ten onrechte overwogen c.q. geoordeeld dat: "Ter
beoordeling aan de rechtbank staat, gelet op de vaste lijn in de jurisprudentie van de ABRS,
slechts of eiser ter onderbouwing van zijn aanvraag van 12 mei 2003 nieuw gebleken feiten of
veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht die voor verweerder aanleiding hadden

moeten zijn om terug te komen op de rechtens onaantastbare beschikking van 12 februari 1997. De ABRs merkt als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheden aan feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten en omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overlegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overlegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.”

Toelichting: Namens appellant zij opgemerkt dat aan de oude feiten en omstandigheden zoals door appellant naar voren gebracht in de eerdere asielprocedure, reeds voldoende gewicht kon en mocht worden toegekend op grond waarvan aan hem een verblijfsvergunning asiel behoorde te worden verleend. Bovendien is het zo, dat de problemen waarvoor appellant destijds is gevlucht thans, althans gedurende zijn herhaalde asielaanvraag, nog altijd aanwezig zijn. Ook nu nog worden er bedreigingen tegen appellant geuit door de familie van [naam] aangezien de familie van [naam] appellant verantwoordelijk houden voor de dood van [naam] omdat appellant destijds heeft aangegeven bij de Peshmerga. Nadat appellant [naam] had aangegeven zijn er doodsb bedreigingen aan het adres van hen geuit waarvan hij aangifte heeft gedaan bij de Koerdische veiligheidsdienst in [naam]. Echter, de Koerdische autoriteiten zijn niet in staat of bereid eiser bescherming te bieden zodat appellant aldus vreest om bij een (gedwongen) terugkeer naar het land van herkomst vermoord te worden door de familie van [naam] hetgeen betekent dat appellant een reëel risico loopt om bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst het slachtoffer te worden van een onmenselijke behandeling of bestraffing althans dat hij het slachtoffer zal worden van een door artikel 3 EVRM en/of Anti-folterverdrag verboden (be)handeling. Appellant stelt dan ook dat hij genoegzaam heeft aangetoond dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging zodat appellant aldus van mening is dat aan hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet behoort/behoorde te worden verleend. Appellant stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan hem alsnog een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 Vw 2000 behoort te worden verleend.

Grief II

In strijd met het recht danwel het motiverings- en/of zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Groningen in haar uitspraak, r.o. 2.8, ten onrechte overwogen c.q. geoordeeld dat: “De rechtbank overweegt als volgt. De door eiser aan zijn huidige aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden zijn door hem reeds tijdens de eerdere asielprocedure naar voren

gebracht. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, heeft bij uitspraak van 18 maart 1999 (Awb 00/1371) reeds over de door eiser aan zijn huidige aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden geoordeeld. Voorts heeft eiser zelf naar aanleiding van zijn herhaalde aanvraag meerdere malen verklaard geen nieuwe feiten en omstandigheden naar voren te kunnen brengen. De rechtbank stelt dan ook vast dat eiser geen nieuwe feiten en/of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb aan zijn aanvraag van 12 mei 2003 ten grondslag heeft gelegd."

Toelichting: Namens appellant zij opgemerkt dat aan de oude feiten en omstandigheden zoals door appellant naar voren gebracht in de eerdere asielpcedure, reeds voldoende gewicht kon en mocht worden toegekend op grond waarvan aan hem een verblijfsvergunning asiel behoorde te worden verleend. Bovendien is het zo, dat de problemen waarvoor appellant destijds is gevlucht thans, althans gedurende zijn herhaalde asielaanvraag, nog altijd aanwezig zijn. Ook nu nog worden er bedreigingen tegen appellant geuit door de familie van [redacted] aangezien de familie van [redacted] appellant verantwoordelijk houden voor de dood van [redacted] omdat appellant destijds heeft aangegeven bij de Peshmerga. Nadat appellant [redacted] had aangegeven zijn er doodsb bedreigingen aan het adres van hen geuit waarvan hij aangifte heeft gedaan bij de Koerdische veiligheidsdienst in [redacted]. Echter, de Koerdische autoriteiten zijn niet in staat of bereid eiser bescherming te bieden zodat appellant aldus vreest om bij een (gedwongen) terugkeer naar het land van herkomst vermoord te worden door de familie van [redacted]. Hetgeen betekent dat appellant een reëel risico loopt om bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst het slachtoffer te worden van een onmenselijke behandeling of bestraffing althans dat hij het slachtoffer zal worden van een door artikel 3 EVRM en/of Anti-folterverdrag verboden (be)handeling. Appellant stelt dan ook dat hij genoegzaam heeft aangetoond dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging zodat appellant aldus van mening is dat aan hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet behoort/behoorde te worden verleend. Appellant stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan hem alsnog een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 Vw 2000 behoort te worden verleend.

Grief III

In strijd met het recht danwel het motiverings- en/of zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Groningen in haar uitspraak, r.o. 2.9, ten onrechte overwogen c.q. geoordeeld dat: "Uit het voorgaande volgt dat verweerder op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb eisers aanvraag heeft afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond."

Toelichting: Appellant verwijst hiervoor naar de toelichting op grief I en II en waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig eveneens dient te worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief III. Appellant stelt dan ook dat,

ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —

nu de rechtbank verweerder ten onrechte is gevolgd in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan hem alsnog een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet zal behoren te worden verleend.

REDENEN waarom appellant zich tot u wendt met het verzoek om:

1. het hoger beroepschrift d.d. 4 juli 2007 gegrond te verklaren en rechtdoende;
2. de uitspraak d.d. 31 mei 2007 van de rechtbank Groningen te vernietigen;
3. het beroepschrift d.d. 22 november 2006 gegrond te verklaren;
4. de bestreden beschikking d.d. 24 oktober 2006 te vernietigen;
5. te bepalen dat de Minister van Justitie, met inachtneming van uw uitspraak, een nieuw besluit zal behoren te nemen danwel
6. te bepalen dat door de Minister van Justitie aan appellant alsnog een verblijfsvergunning asiel in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 zal dienen te worden verleend;
7. de Minister van Justitie te veroordelen in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten van appellant voor rechtsbijstand.

Hoogachtend,

mr. K.J. Meijer

bijlage: -uitspraak Rechtbank Groningen d.d. 31 mei 2007 (Awb 06/57294)